

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 147.

Tiende Session.

40de Møde.

Løvedagen den 27de November Kl. 1.

(Fortsat.)

Thune (fortsat): Som Folge af Indbyggernes Bortdragen ere Skatterne selv ikke blevne mindre, men mange af dem ere paa samme Tid forøgede, navnlig Fattigskatten, idet der er kommet flere ind under Fattigvæsenet, og det samme er Tilfældet med Polititilflynet o. s. v. Ikke desto mindre troer jeg, at man fornemmelig maa henvende sin Opmærksomhed paa at bøde paa disse Mangler og skaffe Byen nye Indvaanere ved at sætte denne istand til at lempe Skatterne, saa at de Folk, der ville vælge Helsingør til Opholdssted, ikke skulle blive stræmsmede deraf paa Grund af den høie Skattebyrde. Saasnart denne er lettet, saasnart Folk kunne see, at de roligt og trygt kunne drage til Byen, ville de nok indfinde sig, da Byen har mange Tilflytningspunkter; den har en sund og smuk Velggenhed, og det er et billigt Opholdssted, idet Huusleien der for nærværende Tid er meget lav; dette er Hensyn, der kunne foranledige private Folk til at drage til Byen. Hvad de Næringsdrivende angaaer, da, naar de ikke ere bundne til noget bestemt Opholdssted, vil ogsaa det billige Kjøb af Grunde, den lette Tilgang til Byen fra Søen, den daglige Communication med Hovedstaden, samt tillige den gode Plads til Anlæg af Fabrikker og andre Etablissementer bidrage til, at de tage Ophold der. Men for at tilveiebringe dette maa der skaffes en Visshed for Byens Bestaaen. Ved det af Ministeren fremlagte Forslag til en Bevilling af 20,000 Rd.

vil denne Tillid kunne skaffes tilveie for det første Aar, men det vil ikke berolige Gemytterne saaledes, at de kunne see Fremtiden imøde med Fortrøstning. Man maa derfor med megen Paaskjønnelse erkjende Udvalgets Forudsæenhet i denne Henseende, idet det har udstrakt denne Godtgjørelse til de nærmest paafølgende 4 Aar, og, omendskjøndt Bevillingen kunde synes noget rundelig, vil dog desuagtet den Byrde, der kommer til at hvile paa Indvaanerne, ikke blive ubetydelig; men, da Byen har mange paalidelige, befindige og driftige Folk, og da det jo ikke er Meningen, at de skulde kunne nyde disse Goder uden Arbejde, troer jeg ikke, man forregner sig, naar man stoler paa deres Bestræbelser for at høre Byen. Jeg er vis paa, at enhver Kraft fra Byens Side vil blive anvendt af den for under de Lettelser, som Udvalget har indstillet, igjen at reise sig til den Høide, den tidligere indtog som en af Landets største Communer. Helsingør har det Særegne ved sig fremfor de andre Communer i Landet, at det egentlig ikke har noget Opland. Det er paa to Sider omgivet af Søen og paa de to andre Sider grændser det op til Nordsjællands største Skove og Søer; Agerlandet trækker sig mere mod Syd, og Byen deeltager saaledes med Hovedstaden i dens Opland; Hovedstaden har som en større By naturligvis en større magnetisk Tiltrækning, idet at Landmanden hellere sælger sine Producter til Forbrugerne i Hovedstaden end til Exporteurerne i de mindre Byer, som kun kunne betale en lavere Priis for dem end Consumenterne. Den Næring, som Helsingør saaledes i det Væsentlige har været henvist til, er Søen; Søen er Byens naturlige Opland, og det er derfor paa den, man maa henvende sit